

בתי-המשפט

א 032986/03

בית-משפט השלום תל-אביב-יפו

תאריך: 16/03/2008

לפני: כבוד השופטת שושנה אלמגור, סגנית-נשיא

ד"ר בושמיץ משה

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד רוברט פישמן

התובע

נ ג ד

רפואה-אהרונוביץ' ענת

ע"י ב"כ עוה"ד ערן לב, עוה"ד יסמין לוינבוק ועוה"ד גלי עטרון

הנתבעת

פסק-דין

פסק-דין זה מתייחס לשאלת גובה הנזק, בעקבות החלטתי מיום 06/05/07, שבה פסקתי כי הנתבעת עוולה כלפי התובע עוולת לשון הרע בכך שפרסמה בפורום האינטרנט שניהלה כי הוא אדם מושחת וטענה כי „אינו בוחל בשום אמצעי. יש לו כסף וקשרים. הלוואי וניתן היה להוכיח כמה אנשים הוא 'משמן' ואיך". כמו-כן נקבע כי הנתבעת, מכח מעמדה ותפקידה כמנהלת הפורום, עוולה כלפי התובע בעוולת הרשלנות בכך שנתנה במה לפרסומים שהופנו אל התובע מצד חברי הפורום ולא הסירה אותם מהאתר. באותם פרסומים נשפכו קיתונות של דברי נאצה נגד פעילותו של התובע בחווה לגידול והרבעת קופים, ובין היתר הוא הושווה לקלגס נאצי וכונה „רוצח“, „ד"ר מוות“, „מנקה המחראות במחנה הקופים 'אושוויץ'“, „אשוויץ-בושמיץ“, ועוד.

התובע טוען כי פרסום לשון הרע ויתר הפרסומים שהנתבעת אחראית להם גרמו נזק למעמדו כווטרינר בעל מוניטין מקצועיים בינלאומיים וכמומחה לגידול ורפואת קופים, וכן למעמדו כווטרינר העירוני של היישוב הוד-השרון וכמרצה במוסדות אקדמיים, בתי-ספר, ועדות שונות ופורומים מקצועיים. נוסף על כך, טוען התובע, פגעו בו הפרסומים פגיעה קשה במיוחד בשל העובדה שנערכה בהם השוואה בין עבודתו כמנהל חווה לגידול קופים ובין ניהול מחנה השמדה נאצי, בה בשעה שהוא בן לניצולי-שואה, שגדל בצל חוויית השואה מאז יום הולדתו. לבסוף נטען כי בעקבות הפרסומים הפכו התובע ובני משפחתו מושא לאיומים במעשי אלימות וברצח, בכתב ובאמצעות הטלפון, אשר פגעו בו, ברעייתו ובילדיו.

הנתבעת מצדה טוענת כי בעת הפרסום כבר היה לתובע שם רע בקרב הפוקדים את הפורום ובקרב הציבור בכלל. זאת ועוד: העובדה שהגיש את התביעה יותר משנה אחרי שהופיעו הפרסומים באתר בראשונה מלמדת שלא נפגע מהם ושלא ייחס להם כל חשיבות שהיא. כרקע לדברים נטען שהפרסומים נעשו במסגרת מאבקה של הנתבעת למניעת סבלם של בעלי-חיים, בלא כל כוונה לפגוע בתובע באופן אישי.

בהיותה עוולה אזרחית, נגזרים עקרונות הפיצוי שלפיהם על המעוול לפצות את הניזוק בעד הנזק שגרמה לו לשון הרע שפרסם – מפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. „נזק“, כפי שהוא מוגדר בפקודה, יכול שיהא נזק שאינו

בתי-המשפט

בית-משפט השלום תל-אביב-יפו

א 032986/03

לפני: כבוד השופטת שושנה אלמגור, סגנית-נשיא

תאריך: 16/03/2008

ממוני, כגון אבדן שם טוב. כפי שמנחה הפסיקה, הפיצוי בתביעה נזיקית הוא פיצוי תרופתי, אשר תכליתו בראש ובראשונה להעמיד את הניזוק במצב שנמצא בו טרם ביצוע העוולה (אך לא להעשירו) (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510, 523, 525 [2001]; ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי, פ"ד מה(2) 489, 493 [1991]), ובתביעות לפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע גם לעודד את רוחו, לתקן את הנזק שנגרם לשמו ולמרק את זכותו לשם טוב (פסק-דין אמר, עמ' 525). בתביעות כאלה תעמוד לנגד עיני בית-המשפט תכלית נוספת לפיצוי, והיא הענשה או הרתעה מפני פרסום לשון הרע (שם, עמ' 521–522; ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספיר, פ"ד מו(3) 48, 57 [1992]). על בית-המשפט המבקש לשום את הנזק שנגרם להתחשב, בין השאר –

„בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד[...] בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק).”

(פסק-דין אמר, עמ' 525)

כפי שקבעתי, הפרסום שהוא בבחינת לשון הרע במקרה דנן הוא זה המייחס לתובע מעשי שחיתות ומתן שוחד. בצד זאת אין להתעלם מכך שפרסומים נוספים באתר שהוזכרו – שהנתבעת אחראית להם – אשר השוו את עבודתו של התובע למעשים שעוללו הנאצים, אף הם גרמו לתובע צער ועגמת-נפש רבה, הן כיהודי הן כבן לדור השני לשואה ולהורים אשר חוו על גופם ובשרם את זוועת מלחמת העולם השנייה (וראו נספח כ"ב לתצהירו – עדותה של אמו על-אודות קורותיה בימי הכיבוש הגרמני). פרסומים אלו אף הגיעו לתיבות הדואר-האלקטרוני של עמיתיו למקצוע (תצהירי מר ערן זיו ומר שלמה ינאי, על צרופותיהם), ולא יכול להיות ספק כי פגעו בו – אפילו נצא מנקודת הנחה שחבריו לא האמינו באמתותם.

בד-בבד יש ליתן משקל להיקף הפרסומים, לחודשים הארוכים שבהם הופיעו הרשומות הפוגעניות באתר באין מפריע וכן לעובדה שלא מצאתי בתצהירה או בעדותה של הנתבעת רבב של חמלה או שמץ של חרטה על פרסום לשון הרע ועל הנזק שגרמה לתובע בהשאירה פרסומי הנאצה על מכונם בפורום שבניהולה.

בתי-המשפט

בית-משפט השלום תל-אביב-יפו

א 032986/03

לפני: כבוד השופטת שושנה אלמגור, סגנית-נשיא

תאריך: 16/03/2008

את טענת הנתבעת כי משך הזמן הארוך שבמהלכו שהו הפרסומים באתר אך התובע לא דרש להסירם לאלתר מעיד על כך שלא הפריעו לתובע – אני דוחה. מקובלת עליי עדותו של התובע על כי רק כאשר הגיעו מים עד נפש פנה למנכ"ל החברה 'בזק בינלאומי', מר אילן בירן, והפנה את תשומת-לבו לפרסומים (עמ' 52 לפרוטוקול, שורות 1–2), ואז:

....תוך כמה דקות קיבלתי זימון להיפגש עם מנכ"ל 'וואלה!'... הם פנו אליי אחרי שאני כתבתי מכתב לאילן בירן בעניין הזה. מנכ"ל 'וואלה!' אמר שלא היה מודע לזה לחלוטין. הוא פרסם את זה בעיתון. הוא אמר שהאווירה הייתה כמו בכיכר ציון לפני רצח רבין. הוא פיטר את הנתבעת וסגר את הפורום."

(שם, שורות 3–6)

כמור־כן אני דוחה את טענת הנתבעת כי אחד השיקולים שיש להתחשב בו בעת קביעת גובה הפיצוי הוא העובדה שבמועדי הפרסומים נשוא התובענה הייתה שאלת גידולם של בעלי-חיים לצורך ביצוע ניסויים מדעיים שנויה במחלוקת ציבורית. אכן, על עורכו של דיון ציבורי ליתן הזדמנות לביטוי הולם – אם גם אקספרסיבי במיוחד – לדעות המובעות מפי האומר או הכותב. אך גם מחלוקת ציבורית, קשה ככל שתהא, ראוי שתנוהל בדרך ראויה, ואין ליתן דרור בגדרה ללשון משתלחת מן הסוג אותו אפשרה הנתבעת במסגרת הפורום שניהלה. אשר-על-כן הפיצוי צריך לשקף את מידת הפגיעה שנגרמה לתובע כתוצאה מהפרסום ומהמעשה הרשלני שהנתבעת חויבה בו.

בהתחשב באמור לעיל, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך 100,000 ₪, בתוספת ריבית והפרשי הצמדה מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל. כן תשא הנתבעת בהוצאות התובע ושכר-טרחת פרקליטו, בסך השווה ל-20% מהסכום הפסוק, בצירוף מס-ערך-מוסף כחוק.

ניתן בלשכתי היום, ו' באדר ב', תשס"ח (13 במרס 2008).

המזכירות תשגר העתק פסק-הדין לצדדים.

שושנה אלמגור, שופטת

סגנית-נשיא